

อย่าเลียดีกว่า

“...ถ้าเราคอยระวังรักษาไว้ให้ดี บำเพ็ญสมาธิ
ให้ดวงขาวใสปรากฏอยู่ในศูนย์กลางกายเสมอ
เราจะทำอะไรก็เป็นไปในทางดี...”

หากเปรียบเทียบอัตราเสี่ยงระหว่างการคมนาคมในรูปแบบต่างๆ แล้ว การเดินทางทางอากาศนับว่าปลอดภัยและเกิดอุบัติเหตุน้อยกว่าการคมนาคมประเภทอื่น... คือ ทุกๆ ๑ ล้านเที่ยวบินจะเกิดอุบัติเหตุเฉลี่ย ๐.๘๘ ครั้ง ซึ่งนับว่ามีอัตราเสี่ยงที่น้อยมาก ต่างจากการจราจรทางบกที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นไม่เว้นแต่ละวัน

มนุษย์เราต้องเผชิญกับความเสี่ยงอยู่ตลอดเวลา ทั้งความเสี่ยงในปัจจุบันชาติ และในสังสารวัฏที่ตลอดการเดินทางเต็มไปด้วยความเสี่ยงมหาศาล ซึ่งอาจวัดคร่าวๆ ได้ในอัตราเท่ากับ **เขาโค : ขนโค** ดังที่กล่าวไว้ในพระไตรปิฎกว่า ผู้ที่จะไปสู่สุคติภูมิมีปริมาณเปรียบได้กับเขาโค ส่วนผู้ที่จะไปทุคติภูมิมีปริมาณเปรียบได้กับขนโค

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านห่วงใยเรา เพราะท่านทั้งรู้ทั้งเห็นภัยในวัฏสงสาร ท่านจึงอยากให้ทุกคนเข้าถึงพระธรรมกาย เพื่อจะได้มีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งในปัจจุบันชาติและในภพชาติเบื้องหน้า ท่านจึงเมตตาเตือนให้มีความเพียรในการปฏิบัติธรรมอยู่เสมอๆ

“...อุตส่าห์พยายามทำกันไปอย่าได้ดูหมิ่นดูแคลนหนาอย่าได้เห็นแก่เหน็ดแก่เหนื่อย แก่ยากแก่ลำบากแต่เล็กๆ น้อยๆ

เมื่อมาประสบพบพุทธศาสนา พบของจริงละเอียดถึงของจริงให้ได้
เอาของจริงใส่ไว้กับตัวไว้ให้ได้ ติดกับตัวไว้ให้ได้ อย่าดูถูก
ดูหมิ่นหนา...”

“...อย่าเล่นเอาอย่างเด็ก ถ้าเมื่อเล่นอย่างเด็กแล้วก็ เล่น
หม้อข้าวหม้อแกง เล่นฝุ่นเล่นทรายอยู่ละก็ ชีวิตจะไม่พอใช้...”

“...เข้าถึงธรรมกายให้ได้...ก็จะรู้ตัวทีเดียวว่า อ้อ! เราเป็น
มนุษย์พบพระพุทธศาสนาได้รู้จักของจริง เห็นของจริงอย่างนี้ ไม่
เสียที่ที่พ่อแม่อาบน้ำป้อนข้าวมา อุ้มท้องมาไม่หนักเปล่า...”

ถ้าเราปฏิบัติธรรมจนเข้าถึงดวงปฐมมรรค เข้าถึงกาย
ต่างๆ ไปจนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกาย และตั้งใจปฏิบัติเรื่อยไป
ไม่ละทิ้งความเพียร ก็จะมีชีวิตที่ปลอดภัย ไม่ต้องเสียงอันตราย
ในสังสารวัฏ

“...ถ้าเราคอยระวังรักษาไว้ให้ดี บำเพ็ญสมาธิให้ดวงขาว
ใสปรากฏอยู่ในศูนย์กลางกายเสมอ เราจะทำอะไรก็เป็นไปในทาง

ดี พุทอะไรก็พุทไปทางดี คิดอะไรก็คิดไปทางดี เพราะฉะนั้น จึงควรบำเพ็ญตนให้เป็นฝ่ายขาวเสมอ เวลาจะตายถ้าปล่อยให้ตกอยู่ในฝ่ายดำเรียกว่าหลงตายจะไปสู่ทุคติ ถ้าอยู่ในฝ่ายขาวเรียกว่าไม่หลงตายจะไปสู่สุคติแน่แท้ จึงเป็นการจำเป็นยิ่งที่จะระวังให้อยู่ฝ่ายขาว...”

“...เมื่อเข้าถึงธรรมกายได้ละก็นั่นแหละได้รัตนะอันประเสริฐแล้ว ...ถ้าว่าใครอยู่กับรัตนะเช่นนี้จะกี่ มีความสวัสดิ์เรื่อยตลอดภัยเรื่อยทีเดียว อยู่ในธรรมรัตนะ สังขรัตนะให้ใส อยู่กับรัตนะนั้นแหละปลอดภัยทีเดียว ไม่ต้องมีภัยอีกต่อไปทีเดียว ได้รับความสุขทีเดียว...ถ้าได้เข้าถึงพุทธรัตนะแล้วอย่าปล่อยเด็ดขาดใจขาด ขาดไป ตาย ตายไป ใจติดอยู่กับพุทธรัตนะนั้นแหละเอาตัวรอดได้..”

ประโยชน์อื่นๆ ของการทำสมาธิภาวนานอกจากเรื่องความปลอดภัยยังมีอยู่อีกมากมาย แต่การจะเข้าถึงประโยชน์ต่างๆ เหล่านั้นได้ ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจึงจะเห็นผล

“...ในการบำเพ็ญภาวนา ความเพียรเป็นข้อสำคัญยิ่ง ต้องทำเสมอทำเนื่องๆ ในทุกอิริยาบถ ไม่ว่านั่ง นอน เดิน ยืน

และทำเรื่อยไป อย่าหยุด อย่าละ อย่าทอดทิ้ง อย่าท้อแท้ มุ่ง
รุดหน้าเรื่อยไป ผลจะเกิดวันหนึ่ง ไม่ต้องสงสัย ผลเกิดอย่างไร
ท่านรู้ได้ด้วยตัวของท่านเอง...”

ตัวอย่างของผลอันวิเศษของการทำสมาธิภาวนา ที่
พระเดชพระคุณหลวงปู่กล่าวไว้

สมาธิกับความสุข : “...สุขในฌานอะไรจะไปสู่ ในภพนี้ไม่
มีสุขเท่าถึงดอก สุขในฌานนะ สุขลึ้มสมบัตินั้นแหละ สมบัติ
กษัตริย์ก็ไม่อยากได้ สุขในฌานนะ สุขนักหนา...”

สมาธิกับความฉลาด : “...ถ้าว่าทำธรรมกายเป็นละก็ มัน
ฉลาดกว่ามนุษย์หลายสิบเท่าเชียวนะ นี่พอเข้าถึงกายมนุษย์
ละเอียด ก็ฉลาดกว่าเท่าหนึ่งแล้ว สูงกว่าเท่าหนึ่งแล้ว เข้าถึง
กายทิพย์ก็สองเท่าแล้ว กายทิพย์ละเอียดก็สามเท่าแล้ว
กายรูปพรหมสี่เท่า กายรูปพรหมละเอียดห้าเท่า กายอรูปพรหม
หกเท่า กายอรูปพรหมละเอียดเจ็ดเท่า เข้าถึงกายธรรมและ
กายธรรมละเอียด ๘-๙ เท่า เข้าไปแล้ว มันมีความฉลาดกว่ากัน
อย่างนี้ละ...”

ความเสี่ยงของการเดินทางในสังสารวัฏ มีอัตราเท่ากับ
เขาโค : ชนโค ก็ไม่ทราบว่ามี ๑ ตัวมีขนมากเท่าไร ทราบ
แต่ว่า ศิระษะมนุษย์ที่มีเนื้อที่เพียงเล็กน้อยนี้ มีผมประมาณ
๑๐๐,๐๐๐ เส้น อัตราเสี่ยงของการเดินทางในวัฏสงสารจึงเป็น
อัตราเสี่ยงที่สูงที่สุดและน่ากลัวที่สุด

นี่ถ้าพระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านไม่ชี้ทางรอดให้ว่า **“หยุด
เป็นตัวสำเร็จ”** ด้วยการนำใจมาหยุดนิ่งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่
๗ โอกาสที่แต่ละคนจะได้อยู่ในประเภทเขาโคจะมีสักกี่เปอร์เซ็นต์?

